

Iedereen
begint
in het
klein

Geboortegedichten

B&L

B&L Borgerhoff &
Lamberigts

Gent, België
info@borgerhoff-lamberigts.be
www.borgerhoff-lamberigts.be
Instagram: @borgerhofflamberigtsliteratuur

ISBN 9789463938617
NUR 306
Thema DCQ
D2022/11.089/146

© 2022, Borgerhoff & Lamberigts nv

Samenstelling en voorwoord: Max Temmerman
Coördinatie: Sam De Graeve, Nils De Malsche & Joni Verhulst
Vormgeving en tekeningen: Evelien Degeyter

Gedrukt in Europa
Eerste druk: september 2022

INHOUD

Voorwoord	11
Benno Barnard	
<i>Verbazing</i>	15
Nele Buyst	
<i>begin</i>	16
<i>haiku</i>	17
Rhea Cecile	
<i>Mone</i>	18
<i>Voor mijn kind</i>	19
Yannick Dangre	
<i>Babyblauw</i>	20
<i>Jongetje</i>	21
<i>Zondagskind</i>	22
Jozef Deleu	
<i>Verhaal</i>	24
Paul Demets	
<i>'Het kleefde aan jou,'</i>	26
<i>'Het zwol in jou,'</i>	27
Hans Depelchin	
<i>'er is iets'</i>	28
<i>'je kakelt'</i>	29
<i>'met woorden tekort'</i>	30
Lotte Dodion	
<i>'Negen maand'</i>	31
<i>'Nieuw leven'</i>	32
<i>'Dun als glas'</i>	33
<i>'Je vingers,'</i>	34

INHOUD

Shari Van Goethem		Lize Spit	
<i>nest</i>	35	<i>Ja</i>	64
<i>piepje</i>	36	Runa Svetlikova	
<i>tijd</i>	37	<i>'werd vandaag geboren: ongeboren'</i>	65
Luuk Gruwez		<i>Schaduwhanden</i>	66
<i>Iets als biest</i>	38	<i>Close-up</i>	67
<i>Ruimtereis</i>	39	Max Temmerman	
<i>Maria's voorzienigheid</i>	40	<i>Aanraking</i>	68
Kristien Hemmerechts		Vrouwkje Tuinman	
<i>Oma blues</i>	42	<i>'Het beste van ons twee'</i>	69
<i>'Voel, zei je mama.'</i>	43	Maud Vanhauwaert	
Ingmar Heytze		<i>Ontluiken. Drieluikje</i>	70
<i>Benjamin</i>	44	<i>'Ik houd je handje vast'</i>	72
<i>Madelief</i>	45	Christophe Vekeman	
<i>Ime</i>	46	<i>Gedicht voor een jongen</i>	73
<i>Pip</i>	47	<i>Geen wolk</i>	74
Maarten Inghels		<i>Goed bezig</i>	75
<i>Tot de maan en terug en nooit genoeg (I/VIII)</i>	48	Siel Verhanneman	
Mustafa Kör		<i>Deze symbiose</i>	76
<i>Raad</i>	55	<i>In het verschiet</i>	77
Ruth Lasters		<i>We zijn hier ongedeed</i>	78
<i>'Jouw naam,'</i>	56	Stijn Vranken	
Sylvie Marie		<i>'Alles wat een mens ooit,'</i>	80
<i>schepper</i>	58	<i>'Kom hier'</i>	81
<i>toe nu maar</i>	60	Biografie	83
Anneleen Van Offel			
<i>Kleine ster I & II</i>	62		
<i>Twee voeten groot</i>	63		

In elk leven duiken er momenten op die een grote verandering markeren. Immens verdriet of, wanneer nieuw leven zich aankondigt, puur geluk. ‘Geluk waarmee je alleen moet zijn. Het te grote’ – naar de woorden van wijlen Herman de Coninck. Het is op die ogenblikken, waarop je niet weet wat te zeggen, dat poëzie je te hulp schiet, verbeeldt wat er door je heen gaat.

Enkele van de beste Nederlandstalige dichters van het moment schreven enthousiast een of meerdere gedichten voor de geboortebundel *Iedereen begint in het klein*. Het is voor een auteur namelijk een innemende gedachte dat zijn of haar werk het geboortekaartje zal opluisteren van iemand die later misschien uitgroeit tot een fervent lezer. Sommige dichters zijn zelf vader of moeder (één iemand was hoogzwanger op het moment dat ze haar geboortegedichten schreef), sommige zijn grootouder, andere zijn (nog) kinderloos. Hun gedichten kondigen heuglijk nieuws aan, blikken verwachtingsvol vooruit op het nieuwe leven of durven te hopen op het beste. Maar ook bieden ze troost, als het allemaal niet loopt zoals gepland.

Alle geboortegedichten in deze bundel zijn vrij van rechten. Als je een gedicht mooi of toepasselijk vindt en wil gebruiken voor een geboortekaartje of een andere aankondiging, dan mag je het kosteloos gebruiken. Hopelijk vermeld je naast de verzen ook de naam van de dichter in kwestie.

Je kunt je kaartje ook delen. Dat kan online met *#geboortegedicht* of stuur het naar de uitgeverij, die het op haar beurt bezorgt aan de betreffende dichter. Postadres: Borgerhoff & Lamberigts Literatuur, Burgstraat 18K, 9000 Gent, België.

Met dank aan de deelnemende dichters en natuurlijk ook aan jou, gewaardeerde lezer van deze bundel.

MAX TEMMERMAN

VERBAZING

Vandaag ben je dus voor het eerst in de wereld.
Ik waarschuw je: we zijn al de nodige eeuwen
aan het proberen. Ooit krasten we in een kleitablet

sterrenbeelden, banen van de planeten:
we vreesden de ondoorgrondelijkheid van de dingen.
Nu is het een eeuw van wetenschap en verdwazing.

Je ruikt zo lekker naar melk! Ben je nog wakker?
Mag ik je even vervelen met wijsheid? Goed,
daar gaat ie dan: wantrouw de ideologen, maak

menselijke fouten, zoek het midden tussen Christus
en eros, Einstein en bidden. Bemin bovenal.
Je bent pas een paar duizend jaar van verbazing.

BEGIN

Fel wit licht.
Je adem, een warme wind.
De geur van zoethouten huid, zachte pels, zweet.
Je gevlekte arm, zekere hand
rond me geknoopt, warm en zijde.
Hoe mijn gewicht in je landt, ligt, blijft liggen.
Hoe ik in je levende landschap dorst en zink.
Hoe elke kloppende klank uit jouw binnenkant
in mij voorgoed intrek neemt.
Hoe ik, van bij het begin, in dit zijden licht,
als nieuw een wereld mag verzinnen.

HAIKU

ik tuimel het licht in
doe koprol en handenstand
ben roze en wolk

MONE

En zo begint het lieve honderduit
we ontmoeten elkaar bij daglicht

en ik vraag me af hoe het kan
dat je geurt naar een plek waar tijd vergeten wordt.

Kom je daarvandaan en wil je me dat leren?
Gewoon te wentelen en zwemmen
en de lentes die nog geteld moeten worden omarmen?

Kleine honingplek. Onder verwondering vormen we ons
langzaam beginnende woorden

en fluisteren we
elkaars wiegenaam.

VOOR MIJN KIND

Troetel. Je wangen rond
en rood
als bellenbloos.

Snoes. Het kroezen
van mijn zuchtend haar. Alles is daar
wanneer ik begrijp waarom je lacht

en ik fonkel
en jij wondert
en kijkend

naar jou
zie ik dan soms mezelf
groeien.

BABYBLAUW

We kopen al kasten, een wieg,
 een dozijn dromen die hij zal aflezen
 van het behang en dat noemen we dan
 groots en onmisbaar leven.

We laten het elkaar elke dag
 berekenen, de afmetingen waarbinnen
 hij wakker mag liggen, het plekje in ons

bed op zondagochtend, wanneer jij
 hem zijn inborst voorleest en ik bedeesd
 mijn gebreken binnensmokkel.

Daarna gaat het snel. Hij zal ons
 karakter wisselen voor een ander,
 als tanden, en steeds minder bestaan
 uit wat wij van hem vinden. En op een dag
 ontdekt hij twee rimpelige gezichten
 in het behang.

JONGETJE

We praten en praten door
 elkaar, tegen de sterren op
 met onze stem als een trommel
 die verkondigt dat je buik
 nu bijna spreken zal.

Onder je huid broeit een plan
 dat jij al kent terwijl ik elke dag
 opnieuw mijn gewoontes gladstrijk
 als lakens, klaar voor het verhaal
 over dat wonderlijke

kind

dat ons zal vullen
 met data, namen, levens-
 lopen waarin alleen een god gelooft.

We moeten er haast om lachen: hij komt,
 die ene dag die we al kennen, die ene dag
 waarin we onze toekomst volmondig
 aan ons jongetje navertellen.

ZONDAGSKIND

Eindelijk zijn ze er dan, de kinderen
die hun grootse verwachtingen verzamelen
in een mandje en dan achteromkijken naar mij,
de vader die zichzelf in hen heeft belegd.

Ik glimlach naar hun gouden handen, hun later
dat steeds lager in de hagen hangt. Achtelooos
rennen ze erachteraan en maaien onderweg
gulzig de tijd voor mijn voeten weg.

Ik moet hun alles nog leren: hoe je olijven eet,
een president verkiest, je ellebogen gebruikt,
met schrijnend geduld een vrouw verliest.
Ik moet mezelf nog van een voetstuk slaan.

Maar nu even niet. Nu laat ik hen graaien
naar hun toekomst, baken geen contouren
af. Ik pluk de dag en verberg hem
in het weerloze gras.

VERHAAL

Mijn kleine jongen
slaapt met een beer;
hij praat als hij slaapt
en noemt hem va
of moe of slaapwel
of ben je daar weer.

Hij praat wat zon
in mijn nacht.
Dan lig ik stil
naast mijn vrouw
en luister
en wacht.

Maar mijn borstbeen
gaat op en neer,
als een schip op zee.
De zeehonden roeren
en keren in mij
en mijn huid

gespannen als zeil
glimt in de zon,
trilt als ik ijl,
en mijn kleine jongen
al lang reeds zwijgt.

Het kleefde aan jou, kleepte jou uit.
 Het trappelde van ongeduld om jou
 helemaal te kunnen bekijken. Het is
 canvas rond spieren en botten.
 Elke toets die jij toevoegt gaat het na
 met kleinste vingers. Het dronk donshaar,
 zijn eigen excrementen. Bevroot
 niet toen je schrok. Dan de reis
 door je liezen. Het ontrafelde jou.
 De ochtend is met rag behangen.
 Straks ontspint het zich, maakt jou
 verder open. Het is ruimer dan je buik.

Het zwol in jou, ruiste harder
 en rommelde als een onweer dat groeide
 in de verte. De lucht is ongewassen.
 Ruw en blind is de zon
 op alle plaatsen. Stralend hark je
 het bloemenperk, de zanderige aarde.
 Nog vindt het geen toegang, maar
 drinkt van de geluiden. Het drukt
 zijn oor tegen je huid, zet zich
 tegen je wand af. Het is licht
 en het ontwricht. Het luistert
 benauwend naar jouw adem.

er is iets met sterren
dat ze fonkelen onder
het vel, dat hun kosmos
in rivieraders uitloopt

met inkt worden nieuwe verhalen
in natte klei geboetseerd, in pupillen
opnieuw de welgekomen
oerknal

je bent er

elke geboorte vol belofte
van meteorieten, vol groeien
of verankeren of met elke stap
het heelal doen uitdijen
en wij daarin

meekolkend

voor meis

je kakelt met verse contouren
allerlei frommels in onze horizon
we jeuken van verwachting
in de glans van je omhulsel

voetje voor voetje schuifelen
over de boog van ons begrip
om al het bevattelijke heen

naar je wieg daalt de wereld
af, stuift tevreden de toekomst in
nog zonder decor doe je de zee
met één vinger stijgen in onze blik

en elkeen afzonderlijk
ziet elke afzonderlijke golf
plooit in de glimlach
van gedeeld geluk

voor wolf

met woorden tekort
schater je geboren
zaadjes als vlinders
uit je mond, knetterend
gemogen – je mag

je wiegen onder ons
vanaf nu voor altijd
in het bestaan staan
met tintelende tenen
ingegeven

welkom lieverd
met je smoeltje vol gezoen
dat we in je ogen
ons hart mogen zien

Negen maand wachten.
Ik heb er mijn buik vol van,
Ik wil je zo graag zien!

